Янка Купала (Іван Домінікович Луцевич)

Вільха

Перекладач: Микита Шаповал

Шумить вільха і тужить
Над річкою сумною,
І сушать її ноги
Бур'ян із кропивою.

Над нею синє небо
Негодою лиш сіє —
То студять її зими,
То палять суховії.

Обламує і вітер
Гілля їй без сумління,
І річка підмиває
Роложисте коріннє.

Утіха лиш — пташині
Пісні дзвінкі, сріблисті...
Жалобу туги носить,
Як скине з себе листє.

От так то дні проходять
Всі низкою страшною.
Шумить вільха і тужить
Над річкою сумною.